

— Поле се зеленѣй надъ вратията, отпредъ,
обсипано съ цвѣтя: кокиче, гороцвѣтъ,
желтъ сминъ, червенъ божуръ, зимбили и лалета;
отатѣкъ, дето се привършува полето
се вижда нисѣкъ плетъ отъ нѣкой полугаръ —
разтирилъ стадо, младъ усамотенъ овчаръ,
подплеснатъ на кривакъ, съ цафара медна свирь,
и дългий му перчемъ по вѣтъра се шири,
по вѣтъра що вѣй въ цвѣтъ буенъ дървеса...

— Разтварятъ се отвждъ пѣкъ други небеса:
ей слънцето посрѣдъ, на пладне спрѣно грѣе —
пшениченъ златенъ класъ въ полето се желтѣе;
жѣтварки, на постатъ прекършили снага,
чевръсто сѣрпове повели сѣ въ рѣка,
а спретнатъ драгоманъ вий съ вителя вързопи —
и въ угледни крѣтсци нарастватъ тежки снопи.
Задъ тѣхъ се равенъ пѣтъ нататѣкъ криволи,
по него мудро се извиватъ редъ коли,
отозвайки плодѣтъ къмъ равнитѣ хармани...

— Отъ тамо изведнѣжъ се, съ облаци заслани,
есенни небеса тѣмнѣятъ въ далнини:

лозари весели — мѣже, моми, жени —
съ широки кошници, понесени на рамо,
къмъ поставитѣ вървятъ; покачения тамо
на процепа аргатъ поема отъ рѣце
поднесения плодъ съ улебнато лице,
подметналъ, види се при туй шеговна дума.

А гойни волове, разпрегнати край друма,
помахвайки съ опашъ, спокойно си пасатъ.
На кичестий орѣхъ задъ синура отвждъ
въздрѣснати деца по клони се съзиратъ...

— Отъ тукъ, задъ срѣдната преграда, се простиратъ
верига планини въ таинственъ полумракъ,
и ширятъ се безброй поля, повити въ снѣгъ.
И селце, скжтано помежду две долчини,
нататѣкъ се виднѣй, — изъ низкитѣ кумини
на стѣлпове се вий прозирно-синкавъ чадъ...